

Κάποια μας ξεπέρασε

/ Γνώμες

• Γράφει ο π. Δημήτριος Μπόκος

Στο εκπνοή της Μεγάλης Σαρακοστής και προ της Μεγάλης Εβδομάδας η Εκκλησία θέτει ενώπιόν μας το τρανταχτό «υπόδειγμα μετανοίας» της οσίας Μαρίας της Αιγυπτίας. Η πνευματική μας μάχη εν όψει του Πάσχα πλησιάζει στο τέλος της, το αποτέλεσμα για κάποιους πιθανόν να είναι νικηφόρο, για πολλούς ίσως αμφίρροπο, για άλλους όμως, τους περισσότερους μάλλον από μας, απογοητευτικό, ή, στην καλύτερη περίπτωση, απλώς στάσιμο (Κυριακή Ε΄ Νηστειών).

Έρχεται λοιπόν η αγία Μαρία να μας αφυπνίσει. Όχι με χάρδια και αβρότητες. Αλλά με τρόπο βίαιο, επαναστατικό, τρομερά ρηξικέλευθο. Κόντρα σε καθετί που έχουμε συνηθίσει, κόντρα σε κάθε κατεστημένο μέσα μας, κόντρα σε κάθε πνευματικό μας φιλοβόλεμα, κόντρα σε κάθε κατάσταση πνευματικής ψευδοαυτάρκειας και επανάπαυσης, με την οποία ξεγελάμε την υπνώττουσα, ρέγχουσα συνείδησή μας.

Η αγία Μαρία είναι ένας ηχηρός κόλαφος στα λιμνάζοντα ύδατα των υπαρξιακών μας ψευδαισθήσεων. Η ζωή της ξεπέρασε συνήθειες κανόνες και όρια, σε όποια φάση και αν την παρατηρήσουμε. Αν επικεντρώσουμε την προσοχή μας στην εφάμαρτηβιοτή της, η εκρηκτική της αμαρτωλότητα είναι, το λιγότερο,

σοκαριστική. Αν στρέψουμε το βλέμμα στη συγκλονιστική, ανατρεπτική της μετάνοια, ολόκληρος ο κόσμος, φυσικός και πνευματικός, άγγελοι και άνθρωποι, στεκόμαστε μπροστά της άφωνοι, ενεοί.

Σε όποια κατάσταση λοιπόν και αν βρισκόμαστε εμείς, η αγία Μαρία βάζει στο στόμα μας φραγή. Προφασιζόμαστε μήπως αδυναμία να αναχαιτίσουμε την καθοδική μας καταφορά, να αποτινάξουμε τον φονικό εναγκαλισμό της αμαρτίας; Η αγία Μαρία μας αφαιρεί κάθε δικαίωμα απολογίας, ακυρώνει κάθε δικαιολογία μας. Γιατί εκείνη βούτηξε βαθιά με ακατάσχετη ορμή, περισσότερο από κάθε άλλον, «εν αβύσσω κακών». Και όμως με δύναμη όντως ακαταγώνιστη, απωθώντας ανεπίστροφα «τας των ηδονών ακαθέκτους ορμάς», κατέπαυσε «κυμαιομένην θάλασσαν», τον αφρισμένο κλύδωνα των πειρασμών, ανακατεύθυνε οριστικά το ρεύμα της ψυχής της προς τον Θεό. Με τη χάρη της Θεομήτορος απέκρουσε «λύσσαν παθών βιαίως οχλούντων και κατήσχυνε εχθρόν τον πτερνίσαντα».

Ούτε δικαιολογίες στέκουν εκ μέρους μας λοιπόν, αλλά ούτε και απογοήτευση για το όποιο κατάντημά μας. Αν εκείνη τα κατάφερε, γιατί όχι κι εμείς;

Βρισκόμαστε όμως τυχόν σε καλή πνευματική κατάσταση, σε μετάνοια, αγώνα και άσκηση;

Ας μην παίρνουν αέρα τα μυαλά μας. Η αγία Μαρία μας αφαιρεί κάθε αφορμή για κομπασμό, έπαρση και καμάρι για τις δήθεν αρετές μας. Γιατί υπήρξε ασυγκρίτως πιο δυναμική στη μετάνοιά της από εμάς. Ανυψώθηκε «προς την ακροτάτηναρετήν παραδόξως, αγγέλων φύσιν καταπλήξασα, ...ασώματονπολιτείαν εν σώματι μετελθούσα, ...αύλως βιώσασα και φύσιν υπερβάσασα». Ο πάτερ Ζωσιμάς, που χάριτι Θεού την ανακάλυψε εν μέσω της ερήμου, την έβλεπε ως «θαύμα καινόν». Γέμισε θάμβος, εκστασιάσθηκε. «Άγγελον γαρ εώρα εν σώματι».

Ζεις στην αμαρτία λοιπόν;

Μην απελπίζεσαι, αλλά και μην προφασίζεσαι αδυναμία διόρθωσης.

Ζεις μήπως ενάρετα;

Μην επαίρεσαι.

Η αγία Μαρία σε ξεπέρασε και στο ένα και στο άλλο!